

énekeskönyveinkben:

„Válassz minket magadnak élő templomul,
Végyed mi könyörgésünket szent áldozatul;
Vedd ki már e világot a kárhozatból,
Engedj igaz hitben való
Kimúlást e világból.” /372,6/

Alapígénk így hangzik: "Mi az élő Isten temploma vagyunk." Tehát nem úgy, hogy legyünk, hanem vagyunk. Ez az evangélium. Mert a törvény ezt mondaná először: legyünk az élő Isten temploma. A törvény mindig ezt mondja: Ezt cselekedd és élés! Tisztítsd meg magadat, hogy templom légy! Az evangélium ellenben ezt mondja: Templom vagyunk, - s mivel templom vagyunk, legyünk valóban templom. Ugye értitek atyámfiai, milyen fontos itt a sorrend. Mert "csak, ha így prédikálunk és tanítunk, akkor járunk el az evangélium értelmében. Csak ebben az esetben hirdetjük a kegyelmen alapuló, az ingyen kegyelemből való, a királyi kegyelem által létrejött üdvösséget; Isten ingyen való jókedvét, amelyet ő velünk szemben minden összeg, ár lefizetése nélkül s nem valaminő munkánkért, jóságunkért, vagy érdemünkért érez." /Robertson/

Ennek az evangéliumnak ellene mond a mi tapasztalatunk. -Én templom? - Én inkább istálló vagyok! Igen, lehet, hogy így van. Én is ezekhez az őszintékhez állok. De tudod-e Testvér, melyik volt a legcsodálatosabb templom ezen a világon? - A betlehemi istálló, amelyikben megszületett Jézus Krisztus. Nos, így vagyunk mi is templom: a Szentlélek által megszületett bennünk a Krisztus. "Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus." /Gal 2,20/ Ez történt pünkösdkor. A tanítványok megteltek Szentlélekkel. Ez a mi boldog hitünk. /Heidelbergi Káté 53. kérdés/

A Szentlélek által az élő Isten temploma vagyunk. Te-